

turde sige, at i de allerfleste Tilfælde har Marineministeriet fundet sig overmaade tilfreds med det Arbejde, der er leveret deraf. Jeg vil da udtale det Tusse, at den ærede Indenrigsminister vil træde i Marineministeriets Fodspor. Jeg tvivler ikke derpaa, da han er bekjendt for en særlig human og omfjatsfuld Maade at træde op paa, og jeg skal knytte den Bemærkning til, at jeg tror, at denne Fabrik har et vist Krav paa, at der tages Hensyn til den, idet der næppe her i Landet er noget Selskab, ja, jeg tør bestemt sige, at der ikke er noget Selskab, som i den Grad sørger for sine Arbejdere, naar de blive gamle og uarbejdsdygtige, idet det bidrager ganske overordentlig af sin egen Kasse til Arbejdernes Alderdomsforsørgelse hvert Aar, foruden at det giver betydelige Bidrag til Læge- og Sygehjælp og til mange andre lignende Formaal. Naalig i disse Tider, hvor Arbejdsløsheden er stor, og hvor mange Etablissementer ere nødsagede til af Mangel paa Arbejde at afstedige en stor Del Arbejdere, tror jeg, at det ikke er paa urette Sted, at jeg fremkommer med denne Henstilling.

Formanden: Det ærede Medlems Anmodning om, at der maa blive stemt særskilt over Vædringsforslaget under Nr. 135, kan jeg saa meget lettere følge, som det er det første Vædringsforslag paa § 27 og altsaa under alle Omstændigheder vilde være kommet særlig til Afstemning. Særligt giver det ærede Medlems Bemærkning mig Anledning til at nævne, at, da der synes at være nogen Tvivl om dette Vædringsforslag, vil jeg ikke betragte Afstemningen over dette som normerende for de følgende Afstemninger, men jeg vil lade Afstemningen over Vædringsforslaget under Nr. 236 blive den normerende i saa Henseende.

Bloug: Jeg skal tillade mig at tiltræde den Henstilling, som det ærede Medlem for 8de Kred (Breinholt) nylig har henvendt til ærede Medlemmer; jeg agter ligeledes at stemme imod denne Post paa 300,000 Kr. til en Udvidelse af Kjøbenhavns Banegaard, et Spørgsmaal, der efter min fulde Overbevisning ingenlunde er tilstræffelig drøftet. Jeg skal med Fornøielse erkjende, at den Henstilling, jeg for to Aar siden tilod mig at gjøre til den daværende Indenrigsminister om at anlægge en ny Banegaard for de sydsjællandske og vestsjællandske Baner mellem Ny-Vestergade og Stormgade og lade den nuværende Banegaard forblive for Klampenborg og Nordbanen, er ikke heldig. Den er gjendreven i Anmærkning-

gerne til Finantsloven, og jeg erkjender Gjendrivelsen for grundet. Men dermed er Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt at beholde den nuværende Kjøbenhavnske Banegaard, udvidet paa den Maade, som af den høitærede Minister paataent, aldeles ikke afgjort. Jeg holder mig aldeles overbevist om, at der som disse 3 eller 3½ Million Krønner, som nu tænkes anvendte dertil, udgives, ville de om 10 eller 15 Aar medføre uhyre store Tab for Statskassen. Man vil da blive nødt til at søge nye Banegaarde, og da vil man ikke kunne faae dem uden store, meget kostbare Expropriationer.

Ordføreren (Schlegel): Forslaget om Kjøbenhavns Banegaard har selvfølgelig været Gjenstand for Overveielser i Udvalget. Udvalget har ment, at denne Sag har været drøftet i en overmaade lang Række, og at det er nødvendigt en Gang at komme til Ende dermed, at Landstinget ikke kunde være ubekjendt med Sagen, da der har været forelagt Lovforslag om den, som have været drøftede i Landstinget, og at Anmærkningerne til det foreliggende Forslag ere oplysende, klare og tydelige, saa at Enhver derefter kan danne sig sin Mening. Derfor have vi ingen Betænkelighed havt ved, at det staar her paa Finantsloven, og hvad selve Sagen angaar, at vi have anbefalet den, kan jeg kun sige, at for mit Vedkommende har jeg anbefalet den, fordi den har min fuldeste Sympathi. Jeg finder det i enhver Henseende heldigt og ønskeligt, at der en Gang kan komme en Ende paa denne Sag. Derfor stemmer jeg for den, men de Herrer, som have Betænkelighed ved den, kunne jo stemme imod den. Jeg synes ikke, at det er en Ulykke, at der kan være forskellige Meninger. Jeg for mit Vedkommende ønsker, at det gaar igjennem, som det er foreslaaet, og de, der ikke ønske det, maa naturligvis stemme imod det.

Wagen: Jeg er ganske enig i denne Henstilling til den høitærede Indenrigsminister om saa vidt muligt at drage Omsorg for den indenlandske Industri, men jeg vil tilføie den Bemærkning, at jeg tror, det er ønskeligt, at den høitærede Indenrigsminister saa vidt muligt lader sin gode Omsorg ligelig komme alle de Etablissementer tilgode, som der kan være Spørgsmaal om, saaledes at ikke noget enkelt foretrækkes paa de øvriges Bekostning.

Indenrigsministeren (Finzen): Jeg skal i Anledning af den Henstilling, som blev gjort af en æret Kjøbenhavnsk Landstingsmand, bemærke, at det er selvfølgelig, at Ministeriet foretrækker lige saa godt og lige